පঞ্জাব ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଶ୍ରୀ ଜସବୀର ସିଂ

ଫେବୃଆରୀ 12, 1999

[ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଡ. ଏ. ଏସ୍. ଆନନ୍ଦ, ଏମ୍. ଶ୍ରୀନିବାସନ୍ ଏବଂ ଏସ୍. ଏନ୍. ଫୁକାନ୍, ନ୍ୟାୟାଧୀଶବୃନ୍ଦ]

ସେବା ଆଇନ :

ଚିକିତ୍ସା ପ୍ରତିପୂରଣ - ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ଔଷଧ - ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ତାରିଖ 21.7.1972 - ପଞ୍ଜାବ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା 1.1.1991 ତାରିଖର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ - ପ୍ରଯୁଜ୍ୟତା - ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପୁଅ ପିଟୁଇଟାରୀ ଗ୍ରନ୍ଥିଜନିତ ରୋଗରେ ପୀଡିତ - ନର୍ଡିଟ୍ରୋପିନ୍ ଇଞ୍ଜେକ୍ସନର ଆମଦାନୀ - ଇଞ୍ଜେକ୍ସନ କ୍ରୟର ପ୍ରତିପୂରଣ ପାଇଁ ଦାବି - ଅପିଲୀୟ ବୋର୍ଡଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ - ଆଜ୍ଞାଦେଶ - ସୁଧ ସହିତ ପରିମାଣ ପ୍ରତିପୂରଣ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ - ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ଔଷଧର ପ୍ରତିପୂରଣ କେବଳ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ଯେଉଁଠାରେ ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ଔଷଧ ଏକ "ଜୀବନ ରକ୍ଷାକାରୀ ଔଷଧ" ଅଟେ । - ଏହି ମାମଲାରେ "ରୋଗୀଙ୍କ ଜୀବନ ରକ୍ଷା" ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଔଷଧ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ନଥିଲା - ରୋଗୀଙ୍କ ରୋଗ ଏକ "ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ରୋଗ" ଥିଲା ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଏହା "ଜୀବନ ପ୍ରତି ସଙ୍କଟପୂର୍ଣ୍ଣ" ଥିଲା - ତେଣୁ, ବୋର୍ଡ ଉପର ଉଲ୍ଲେଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଏବଂ ଏହାର ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆଧାରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା, ଆମଦାନୀ ଔଷଧ ନର୍ଡିଟ୍ରୋପିନ୍ କ୍ରୟ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ଚିକିତ୍ସା ଖର୍ଚ୍ଚ ପରିପୂରଣ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା, ଏକ "ଜୀବନ ରକ୍ଷାକାରୀ ଔଷଧ"ର ସ୍ଥିତି ନୁହେଁ - ଯେହେତୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତ୍ରୁଟି ଭାବେ ଔଷଧକୁ "ଜୀବନ ରକ୍ଷାକାରୀ ଔଷଧ" ଭାବରେ ଧାରଣା କରିଥିଲେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ରାଶିର ପ୍ରତିପୂରଣ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିବାରେ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 793/1999 ।

ସି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ପି. ସଂଖ୍ୟା 3607/1997ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 9.7.97 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏ. କେ. ଗୋୟଲ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଶୀଲା ଗୋୟଲ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ପି. ଏନ୍. ପୁରୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପୁଅର ଉଚ୍ଚତା ବୃଦ୍ଧିରେ ସମସ୍ୟା ଥିଲା, ଯାହା ଚିକିତ୍ସା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପିଟୁଇଟାରୀ ଗ୍ରନ୍ଥିଜନିତ ରୋଗ ହେତୁ ହୋଇଥିଲା । ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ନର୍ଡିଟ୍ରୋପିନ୍ ଇଞ୍ଜେକସନ୍ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଇଞ୍ଜେକସନ୍ କ୍ରୟ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା 3,13,200 ଟଙ୍କା ଚିକିତ୍ସା ଖର୍ଚ୍ଚର ପ୍ରତିପୂରଣ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦାବିକୁ ଅପିଲୀୟ ବୋର୍ଡଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସୁଧ ସହିତ ଉକ୍ତ ପରିମାଣର ପ୍ରତିପୂରଣ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ମୁଖ୍ୟତଃ ଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତିରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ବୋର୍ଡର ନୀତି "ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ଔଷଧ" ଉପରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରତିପୂରଣ କରିବା ନୁହେଁ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଯେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଔଷଧ ଭାରତରେ ଉପଲବ୍ଧ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହା ଏକ ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ଔଷଧ । ତଥାପି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପୁଅର ଏକ ଗମ୍ଭୀର ସମସ୍ୟା ଥିଲା ଏବଂ ଯେହେତୁ ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ଔଷଧଟି ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ର ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଚିକିତ୍ସା ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବିହିତ କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ଔଷଧ କ୍ରୟ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁପ୍ରତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । ଖଣ୍ଡପୀଠ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ :

"ବାସ୍ତବରେ, ଏପରି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଅଭାବ ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରେ ଲୋକମାନେ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ବିଦେଶ ଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ଯଦି କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଔଷଧ ଭାରତରେ ଉପଲବ୍ଧ ନଥାଏ ଏବଂ ଆମଦାନୀ କରିବାକୁ

ପଡ଼େ, ତେବେ କେହି ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଜଣେ ଗରିବ ରୋଗୀଙ୍କୁ ଔଷଧ ଆମଦାନୀ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ଏବଂ ତାହା ନେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ଠିକ୍ ଏହା ହିଁ ଘଟିଥିବାର ପରି ମନେହୁଏ । ତଥାପି ଲିଖିତ ବିବୃତ୍ତିରେ କୌଣସି କାରଣ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଯେ କାହିଁକି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଔଷଧ ଆମଦାନୀ ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚର ପ୍ରତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ଏହା କଳ୍ପନା କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଯଦି ଭାରତରେ ଏକ ଔଷଧ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି ଏବଂ ତଥାପି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଔଷଧ ଆମଦାନୀ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯାହା ଏଡାଇ ଦିଆଯାଇପାରିବ ତାହା ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି, ତେବେ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହି ମତ ନେଇପାରନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ପ୍ରତିପୂରଣକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ଏହା ରୋଗୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେଶ ଭିତରେ ଔଷଧ ପାଇବାରେ ହୋଇଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତଥାପି, ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ନୁହେଁ ଯେ ଏହି ଔଷଧ ଭାରତରେ ଉପଲବ୍ଧ । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏହା ଧରିବା ଯଥାର୍ଥ ମନେହୁଏ ଯେ ଏହି ଜୀବନ ରକ୍ଷାକାରୀ ଔଷଧ ଆମଦାନୀ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ତେଣୁ, ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରତିପୂରଣ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର କୌଣସି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଧାର ରହିବ ନାହିଁ ।"

ସୁଧ ସହିତ ଏହି ଅର୍ଥ ରାଶି ପ୍ରତିପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ କ୍ଷୁବ୍ଧ ହୋଇ, ବୋର୍ଡ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ କରିଛି ।

ଆମେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ଏବଂ ନଥି ଯାଞ୍ଚ କରିଛୁ ।

ଏହା ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ନୀତି, ଯାହାକୁ ପଞ୍ଜାବ ସରକାର ଏବଂ ବୋର୍ଡ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଭାରତରେ ନିର୍ମିତ ଔଷଧ ପ୍ରଭାବହୀନ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଏବଂ "ରୋଗୀଙ୍କ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇବା" ପାଇଁ କିଛି ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ଜୀବନ ରକ୍ଷାକାରୀ ଔଷଧର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପତ୍ର ଜରୁରୀ, ସେପରି ଏକ ଔଷଧ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ରୋଗୀ ବିଦେଶୀ ସଂସ୍ଥାକୁ ଆବଶ୍ୟକତା ଦେଇ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା କ୍ରୟ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାହା କରାଯାଏ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ/ଡାକ୍ତରଖାନାର ମେଡିକାଲ୍ ଅଧୀକ୍ଷକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଜାରି କରାଯାଏ ଯେ ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଔଷଧ "ରୋଗୀଙ୍କ ଜୀବନ ରକ୍ଷା" ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ

ବୋଲି ବିବେଚିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଖୋଳରେ ରଖାଯାଇଥିବାପାଇଁ ଦେୟ, ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଇତ୍ୟାଦି ବାଦ ଦେଇ ଔଷଧର ମୂଲ୍ୟର ପ୍ରତିପୂରଣ, ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ । ତଥାପି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧାରଣା କରିଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଔଷଧଟି ଏକ "ଜୀବନ ରକ୍ଷାକାରୀ ଔଷଧ" ଥିଲା । ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ର ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଚିକିତ୍ସା ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣପତ୍ର, ଯାହା ପୃଷ୍ଠା 32 ରେ ରେକର୍ଡରେ ଉପଲବ୍ଧ, ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ରୋଗ ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ ଏବଂ ନର୍ଡିଟ୍ରୋପିନ୍ ଇଞ୍ଜେକ୍ସନ୍ "ଜୀବନ ରକ୍ଷାକାରୀ ଔଷଧ ନୁହେଁ" । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନା ଯେ ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପୁଅ ଏକ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ରୋଗରେ ପୀଡିତ ଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ 1.1.1991 ତାରିଖର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଆଧାରରେ ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ଔଷଧ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଚିକିତ୍ସା ଖର୍ଚ୍ଚର ପ୍ରତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ, ତାହା ସଠିକ୍ ପରି ମନେ ହେଉନାହିଁ । 1.1.91 ତାରିଖର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀର ଯତ୍ନର ସହିତ ଅନୁଶୀଳନ କଲେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏହା କେବଳ କିଛି ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ରୋଗକୁ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରେ, ଯାହାର ଚିକିତ୍ସା ବାହ୍ୟ ରୋଗୀ ଭାବରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଭର୍ତ୍ତି ନହୋଇ କିମ୍ବା ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇ କରାଯାଇପାରିବ । ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2 ଅନୁଯାୟୀ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ଅବସରଭତ୍ତା ଭୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ବାହ୍ୟ ରୋଗୀ ଭାବରେ କୌଣସି ପ୍ରତିପୂରଣ ସୀମା ସ୍ଥିର କରାଯାଇ ନାହିଁ । ତଥାପି, ଏହି ସାଧାରଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ସହିତ ପଢ଼ିବାକୁ ପଡିବ ଯାହା 21.7.1972 ତାରିଖ ଏବଂ ବୋର୍ଡର ନୀତି ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରି 1997 ମସିହାରେ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ସହିତ ପଢ଼ିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ଔଷଧର ପ୍ରତିପୂରଣ କେବଳ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଯେଉଁଠାରେ ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ଔଷଧ ଏକ "ଜୀବନ ରକ୍ଷାକାରୀ ଔଷଧ" । ବିଭିନ୍ନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀର ମିଳିତ ପଠନରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ ଔଷଧର ପ୍ରତିପୂରଣ, ରୋଗୀ ନିଜେ ଆମଦାନୀ କରିଥିବେ କିମ୍ବା ସେହି ଔଷଧ ଆମଦାନୀ କରିଥିବା ଜଣେ ରସାୟନବିଦଙ୍କଠାରୁ କିଣା ହୋଇଥିବ, କେବଳ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ଯେଉଁଠାରେ ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ଔଷଧକୁ "ରୋଗୀଙ୍କ ଜୀବନ ରକ୍ଷା" ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ଏଥିରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଉକ୍ତ ଔଷଧଟି "ରୋଗୀଙ୍କ ଜୀବନ ରକ୍ଷା" ପାଇଁ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ନଥିଲା । ରୋଗୀଙ୍କ ରୋଗଟି ଏକ "ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ରୋଗ" ଥିଲା ବୋଲି କହିବାର ଏହା ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ, PGI ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣପତ୍ରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହା "ଜୀବନ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ" ଥିଲା, ଯେପରି ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ

କରାଯାଇଛି, । ତେଣୁ, ବୋର୍ଡ ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଏବଂ ଏହାର ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆଧାରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା ଯେ, ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ଔଷଧ ନର୍ଡିଟ୍ରୋପିନ୍ କ୍ରୟ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଚିକିତ୍ସା ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରତିପୂରଣ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା, କାରଣ ଏହା ଏକ "ଜୀବନ ରକ୍ଷାକାରୀ ଔଷଧ" ନୁହେଁ । ଯେହେତୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତ୍ରୁଟି ଭାବରେ ଔଷଧକୁ "ଜୀବନ ରକ୍ଷାକାରୀ ଔଷଧ" ବୋଲି ଧରି ନେଇଥିଲେ, ତେଣୁ ଅର୍ଥର ପ୍ରତିପୂରଣ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିବାରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ। ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନ ସଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି ।ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବ । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।